

✓

КИЇВСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

«ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ
УМОВАХ»

24 жовтня 2014

За редакцією
Резнік Н.П.

Київ - 2014

УДК 330.341(477)

ББК 65.9(4Укр) я 431

I 66

Рецензенти:

Музиченко Анатолій Степанович – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедру економіки підприємства, фінансів, обліку і аудиту Уманського державного педагогічного університету імені П. Тичини (м. Умань);

Збарський Василь Кузьмич – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедру аграрної економіки ім. проф. І.Н. Романенка Національного університету біоресурсів і природокористування України (м. Київ).

*Рекомендовано до друку Вченою Радою Київського міжнародного університету
(протокол №4 від 27 листопада 2014 року)*

Україна в євроінтеграційних процесах : збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції «Проблеми залучення інвестицій в Україні в сучасних умовах» / за ред. Н.П. Резнік. – Київ : КиМУ, 2014. – 145 с.

Розглядаються актуальні проблеми сучасної економічної науки. Доповіді присвячені питанням становлення і розвитку національної економіки України в умовах посилення євроінтеграційних та глобалізаційних процесів, проблемам фінансово-кредитного забезпечення функціонування господарської системи, особливостям формування системи менеджменту в Україні та інших країнах світу, аналізу соціальних проблем в умовах ринкової економіки, розкриваються особливості підвищення ефективності господарської діяльності підприємств, поглиблюються теоретичні засади функціонування соціальної політики, соціальних процесів та зміни пов'язані з персоналом підприємства, аналізуються чинники впливу на глобальну систему міжнародних економічних відносин, грошово-кредитна політика у системі управління ризиками банківської системи тощо.

Для науковців, викладачів вищих закладів освіти, аспірантів та студентів.

ISBN 978-617-651-121-2

© Київський міжнародний університет. 2014

Бу
КС
Щ

Гл
ПР
МС

Ла
ВІ

Мо
РС

То
ЕЕ
СУ

Тр
РС

Бс
Ф

Ві
ГІ

Ві
О

ГІ
П
У

ГІ
РІ

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1 ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА

завідувач державної підприємства	Бухенська А.В. КОМПЛЕКСНА СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА8
завідувач верситету	Глеєва О.М. ПРОЦЕСИ СТАНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ МОЛОДІ.....10
завідувач верситету	Лавриненко В. Л. ✓ ВИРОЩУВАННЯ І ПЕРЕРОБКА НАСІННЯ СОНЯШНИКУ13
завідувач верситету	Мельничук Т. А. ✓ РОЗВИТОК КОЗІВНИЦТВА В УКРАЇНІ.....17
завідувач верситету	Томілін О.О. ЕВОЛЮЦІЯ НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ НА ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ТЕОРІЇ СУСПІЛЬНОГО ВІДТВОРЕННЯ21
завідувач верситету	Транченко Л.В. РОЗВИТОК АЛЬТЕРНАТИВНОГО ВІДПОЧИНКУ В УКРАЇНІ24

СЕКЦІЯ 2 ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА БАНКІВСЬКА СПРАВА

завідувач державної підприємства	Базів О.М. ФУНКЦІЇ ФІНАНСІВ ПІДПРИЄМСТВА.....29
завідувач верситету	Вітер Д.В. ГРОШОВО-КРЕДИТНА ПОЛІТИКА УКРАЇНІ.....31
завідувач верситету	Вигівська Ю. ✓ ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ВАЛЮТНОГО РИНКУ.....33
завідувач верситету	Гринда О. ✓ ПРОБЛЕМИ ПРИСУТНОСТІ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ В БАНКІВСЬКОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ.....35
завідувач верситету	Грищенко А.О. РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ В СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ КОМЕРЦІЙНИМ БАНКОМ.....36

прибутків своїх не побачите. Більшу частину свого часу керівнику козиної молочної ферми потрібно проводити на виробництві – незважаючи на те, що в нього буде й досить гарна команда професіоналів.

Література

1. Бойков В.И. Козоводство. М./ В.И. Бойков. – Л.: Сель-хозгиз, 1940. – 170 с.
2. Бойков В.И. Разведение молочных коз. / В.И. Бойков. – Л.: 1945. – 72 с.
3. Зеленский Г.Г. Козоводство. 2-е изд. / Г.Г. Зеленский. – М.: Колос, 1981. – 176 с.
4. Князь Урусов С.П. Книга о козе / за ред. Гребнева Я.В.. – К.: ННЦ ІАЕ, 2013. – 379 с.
5. Чикалев А.И. Козоводство: (учебное пособие для с/х вузов) / А.И. Чикалев. – Горно-Алтайск: 2000. – 300 с.

УДК 543.97 : 001.6

*Томілін О.О., доцент кафедри фінансів і кредиту
Полтавська державна аграрна академія*

ЕВОЛЮЦІЯ НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ НА ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ТЕОРІЇ СУСПІЛЬНОГО ВІДТВОРЕННЯ

У світовій економічній науці в різні епохи вчені досліджували цілу низку важливих питань щодо закономірностей еволюції різних економічних теорій та їх аспектів. Знання природи сучасних економічних теорій дає можливість формувати економічну політику держав. Адже остання відповідає за місце економічної діяльності тієї чи іншої держави (гілок влади та зайнятих у них працівників), спонукає формуванню визначених логічних понять, які відображають реальну економічну діяльність її розвитку. В основу формування і перспектив розвитку товарно-грошової (ринкової) економічної системи беруться ті чи інші економічні теорії. Науковість теорій визначається не її співвідношенням з пануючими уявленнями епохи, а відповідністю рівню розвитку економіки тих років, коли виникла та чи інша теорія. Історія економічної думки відноситься до стародавнього світу. Закономірності еволюції, формування та функціонування теорії відтворення з'явилася на перших етапах розвитку капіталізму. В економічній науці постало питання про те: чому саме одні країни у своєму економічному розвитку випередили інші, в чому саме полягають причини багатства країн, та які для цього існують показники і чи можна їх виміряти. Головним фундаментом в поглядах фізіократів було визнання продуктивності тільки за сільським господарством. Основоположником школи фізіократів (специфічної течії в рамках класичної школи буржуазної політичної економії) вважають Франсуа Кене – французького економіста, філософа. «Нація, – пише Кене, – складається з трьох класів: виробничого класу, класу власників та класу «безплідного». «Безплідним» (марним) класом Ф. Кене називав представників індустрії, торгівлі, ліберальних професій, найманих робітників в промисловості, ремісників, капіталістів, купців, торговців тощо. На думку вченого, це єдиний сектор який виробляє більше, ніж необхідно для цього виробництва, на відміну від торгівлі та промисловості. Тільки сільське господарство є основою процвітання нації, постійно підтримує відтворювальні багатства. Саме Ф.Кене запровадив поняття

“відтворення”, винаходить метод аналізу економіки як замкнутого процесу. Зміст цього поняття автор зводив до безперервності повторення виробництва та збуту продукції. Вітчизняним автором оригінальної теорії про працю та енергію є Подолинський С.А. видатний вчений (математик, фізик, економіст і філософ), лікар по професії, громадський діяч, який зробив значні внески у розвиток економічної думки. Подолинський С.А. довів, що додаткове нагромадження енергії, виступає як додатковий продукт, а найкращим видом корисної праці, яка зберігає сонячну енергію на земній поверхні, є землеробство. Природничо-наукове визначення праці як діяльності, що збільшує енергетичний бюджет людства науковці нашого часу назвали «Законом Подолинського».

Закон зростання продуктивності праці (С.А Подолинський):

$$\frac{d}{dt} \pi(t) \geq 0, \text{ де: } \pi(t) = \frac{P(t)}{M}, \quad P(t) = \frac{\overline{w}(t)}{\Delta t}; \quad M(t) - \text{чисельність працюючих}$$

$W(t) = \tau \cdot N(t) \cdot \eta(t) \cdot \varepsilon(t)$ – міра праці; τ – необхідний робочий час; $N(t)$ – потужність, яка витрачається щогодини (норматив Емерсона); Δ – щорічний темп росту продуктивності праці; $P(t)$ – технічні можливості суспільного виробництва. Подолинський С. А. вважав, що при зростанні корисної праці та її продуктивності збільшується загальна кількість енергії, яка перебуває у розпорядженні людства. С.А. Подолинський розробив схему енергообігу в процесі праці на макрорівні (розглядається суспільство в цілому). Автор представив працю як космопланетарного явища в якій продемонстрував взаємозв'язок навколишнім космічним середовищем, показав джерела зростання продуктивної сили праці та виникнення додаткового продукту. Його необхідно періодично відтворювати. Такі повторювальні процеси називаються відтворювальними. Розрізняють два типи відтворення – просте і розширене. За простого відтворення процес виробництва і випуск створення благ здійснюються щорічно у незмінному масштабі, а економічна система не зазнає якісних і сутнісних змін. Відтворення продуктивних сил означає безперервне відновлення цієї підсистеми у попередніх або розширених масштабах згідно з вимогами різних законів (загальносистемних і підсистемних). В її межах людина характеризується складною структурою відтворення. Будь-який економічний продукт проходить свій власний відтворювальний процес та період відтворення. Найважливішою властивістю та фундаментальною закономірністю економічних процесів – є наявність цих стадій. Типова схема відтворювального циклічного процесу зображена на (рис. 1).

1 стадія – створення та випуск на виробництві економічного продукту в його натуральному вираженні; 2 стадія – розподіл (адресація продукту) за напрямками подальшого руху (використання). За допомогою системи грошових розрахунків відбувається як розподіл продукту в натуральній формі, так і його вартості в грошовій формі. В процесі виробництва первинний матеріально-речовий, ресурсний потік розділяється на рух перетворених ресурсів та рух грошових засобів; 3 стадія – (споживання) відбувається перетворення продукту в товар.

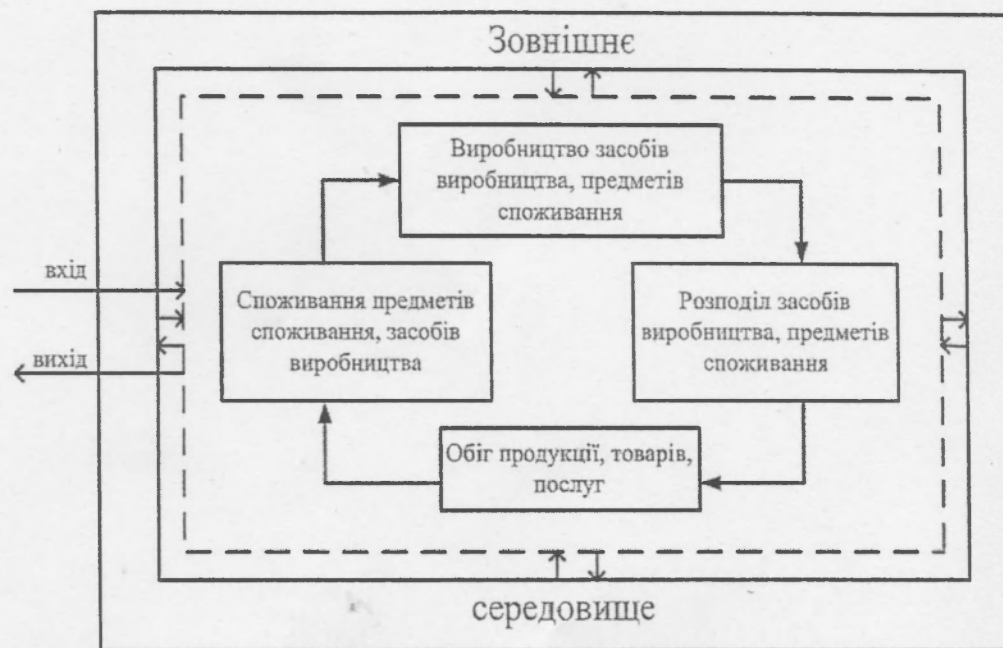

Рис. 1. Загальна схема відтворювального циклічного процесу

Джерело: складено автором на основі досліджень [1]

Економічний продукт, якому призначено стати товаром, піддається купівлі-продажу, обміну на ринку на гроші або натуральний обмін (бартер). Має місце ланцюг «товар – гроші» або «товар – товар». Продукт перетворюється в товар. Обмін товару на гроші супроводжується зустрічним потоком коштів від покупця до продавця товару у вигляді оплати купленого товару; 4 стадія – (кінцевий відтворювальний цикл) споживання засобів виробництва, духовних цінностей та послуг. З метою відтворення необхідного економічного продукту, стадія виробництва починається знову і знову. Крім руху економічного продукту, відповідно до послідовно-вибудованих стадій його створення і використання, у відтворювальному процесі важливе місце займає питання руху матеріальних і грошових потоків серед основних учасників економічної системи. Так, наприклад, розкриваючи проблему відтворення суспільного класу Е.Я.Брегель вказував, що «...реалізація на ринку раніше вироблених товарів являється при капіталізмі необхідною умовою поновлення самого процесу виробництва. Якщо капіталіст не реалізує свої товари, то він не зможе купити засоби виробництва і робочу силу, і відповідно, не зможе продовжувати виробництво. Таким чином, капіталістичний процес відтворення являє собою єдність процесу виробництва та процесу обігу в їх безперервному відновленні» [1, с. 376]. Отже, будь-який економічний продукт проходить свій власний відтворювальний процес та період відтворення. Найважливішою властивістю та фундаментальною закономірністю економічних процесів – є наявність цих стадій.

Література

1. Брегель Э.Я. Политическая экономия капитализма: книга/ Брегель Э.Я. – 2-е издание доп. и перераб. – М.: «Международные отношения», 1968. – 639 с.

Наукове видання

**Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції
«Проблеми залучення інвестицій в сучасних умовах»**

Збірник наукових праць

Матеріали подані мовою оригіналу

Автори опублікованих матеріалів несуть повну
відповідальність за підбір, точність наведених фактів,
цитат, економічно-статистичних даних, власних імен та
інших відомостей

Науковий редактор: Н.П. Резнік
Редактор: Р.В. Піскова

Підписано до друку 15.12.14 Формат 60x84^{1/8}
Папір офс. Гарнітура «Times New Roman». Друк офс.
Ум. друк. арк. 14,05. Обл.-вид.арк. 12,22
Тираж 300 прим. Зам. №771

Видавництво «Київський міжнародний університет»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 978 від 08.07.2002 р. 03179 Україна, м. Київ, вул. Львівська, 49
т. (044) 424 64 88
Видруковано у друкарні Київського міжнародного університету.
03179 Україна, м. Київ, вул. Львівська, 49